

Fáy Miklós

Régimódi tombolda

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXI. évfolyam, 18. szám, 2017. május 5.

(Marcelo Álvarez áriaestje - Müpa, április 28.)

Csoda, ha össze vagyunk zavarodva? Csoda, hogy ha jön egy ilyen klasszikus tenorőrült, mint Marcelo Álvarez, akkor egy ideig fogalmunk sincs, hogy mit kezdünk vele? Mert hangja az van, nem is kérdés. Szép is a hang, sötétes színű, amit alapvetően az emberek jobban szeretnek, mint a kukori csodákat, mert akusztikailag nagyobb élmény, és valahogy a valószínűtlenséget, a mutatványt is jobban érezni bennük. Ha valakinek magas a hangja, még szép, hogy kipréselgeti magából a magas C-ket, mi abban a nagy szám. De egy sötétebb jellegű orgánumnál még a csúcshoz közelítve sem lehetünk biztosak benne, hogy meglesz, oda jutunk, ahová szeretnénk. Persze, ha nem jutunk oda, akkor nincs világhír, nincs koncert sem, de azért jó dolog ez a bizonytalanság.